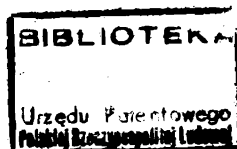

A01d 67/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44652

Kl. 45 ~~c~~, 33/20

Rupert Fritzmeier *)

45^c 67/02

Grosshelfendorf, Niemiecka Republika Federalna

Zniwiarka z ochraniaczem od pyłu

Patent trwa od dnia 13 sierpnia 1960 r.

Pierwszeństwo: 22 sierpnia 1959 r. (Niemiecka Republika Federalna).

Wynalazek dotyczy zniwiarki, zwłaszcza kombajnu z ochraniaczem od pyłu, to znaczy z urządzeniem chroniącym kierowcę przed pyłem, powstającym przy sprzątaniu pól.

Znane jest stosowanie kabin, otaczających siodełko kierowcy, umieszczonych na maszynie. Przebywanie w takiej kabine, zwłaszcza w temperaturach panujących zwykle w czasie żniw, jest uciążliwe, często nawet nie do zniesienia, ponieważ kabina jest wystawiona na silne działanie promieni słonecznych. Urządzenie klimatyzacyjne pomaga w tym przypadku niewiele, pomijając fakt, że kabiny wyposażone w takie urządzenia są bardzo drogie.

Ze zrozumiałych względów kierowca pragnie siedzieć na wolnym powietrzu, bez narażenia na działanie wirów pyłowych. Przedmiotem wynalazku jest osiągnięcie tego celu. Rozwią-

zanie polega na takim wykonaniu urządzenia, w którym części powodujące powstawanie wirów pyłowych, to znaczy przy kombajnie komora kosząca, są osłonięte tak, iż nie oddziałują na kierowcę.

Ochroną jest osłona, stanowiąca rusztowanie z powłoką, osłaniającą komorę koszącą z góry i z boku. Osłona powoduje, iż pyły wirujące są odprowadzane poza zasięgiem siodełka kierowcy, to znaczy przepływają z boku obok siodełka i nie działają na kierowcę.

Odprowadzenie pyłu można ułatwić za pomocą wentylatora, umieszczonego z boku osłony i dmuchającego w kierunku poprzecznym do kierunku jazdy. W ten sposób osiąga się to, iż pył odpływa w jeszcze większym oddaleniu od siodełka kierowcy. Korzystne jest zastosować wentylator dający się przełączać. Można wówczas przy wietrze z boku dmuchać i ułatwiać odprowadzenie pyłu w tymże kierunku.

Następna cecha wynalazku polega na zasto-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Fritz Söldner.

sowaniu składanej osłony, tak aby po pracy albo po zdjęciu ze żniwiarki zajmowała mniej miejsca.

Na rysunku fig. 1 przedstawia ochraniacz z częścią przynależną żniwiarki w widoku z boku, fig. 2 — ochraniacz w widoku z góry, fig. 3 — szczegół ochraniacza, fig. 4 — ochraniacz przygotowany do składania w widoku z boku i fig. 5 — sposób przymocowania ochraniacza do żniwiarki, częściowo w przekroju.

Nad urządzeniem tnącym 1 znajduje się kołowrotek wciągający 2, osadzony na bocznych wspornikach 3. Ta część żniwiarki nosi nazwę komory koszącej. Komora ta jest na całej szerokości osłonięta pyłoszczelnie za pomocą pokrywy 4 w odniesieniu do siodełka kierowcy 5.

Pokrywa 4 składa się z rusztowania rurowego oraz osłony 6. Osłona 6 posiada boczne części 7 oraz płat 8 na całej szerokości rusztowania, który osłania komorę od tyłu. Boczne partie 7 i płat 8 mogą być wykonane z płótna. Górną część osłony 6 wykonuje się w całości albo prawie w całości z materiału przezroczystego, np. z miękkiego polichlorku winylu.

Rusztowanie rurowe składa się z podłużnych szyn podstawowych 9, połączonych w tyle poprzeczką 10. Na szynach 9 umieszczone są przegubowo dwa pałaki podpórkowe dla osłony 6. Przedni pałak składa się z dwóch przeciwnych podpórek 11 i łącznika rurowego 12, a tylny z dwóch przeciwnych podpórek 13 i łącznika 14. Miejsce osadzenia podpórek 11 i 13 oznaczono liczbami 15 i 16. Oba pałaki podpórkowe można przymocować w położeniu roboczym pokrywy 4. Do tego celu służą rozpórki 17, które z jednej strony działają w przegubie 16 a z drugiej strony na przednich podpórkach 11. Ostatnie przymocowanie można zwolnić i można je np. wykonać jako połączenie sztytowe. W środku pokrywy 4 znajduje się drążek 18, usytuowany wzdłuż pojazdu, który jest osadzony między poprzeczką 10 i rurą łączącą 12 poprzedniego pałaka, w sposób umożliwiający rozłączenie od dołu, np. przez zakleszczenie. Drążek 18 jest wygięty. W miejscu wygięcia drążek ma małe wgłębienie, w którym opiera się i jednocześnie ustala położenie łącznika 14. Rura 12 przedniego pałaka zostaje usztywniona również przez ten drążek.

Pokrywa 4 jest składana. W tym celu rozpórki 17 zostają zluźnione po bokach podpórek 11, a drążek środkowy 18 (fig. 3) wyjęty. Następnie można oba pałaki razem z osłoną 6 złożyć

do tyłu. Początkowe stadium składania osłony 6 przedstawia fig. 4.

Osłona 6 spoczywa z szynami podstawowymi 9 na wspornikach 3, do których przymocowana jest rozłączalnie poprzeczka rurowa 10 za pomocą przy pawanych nakrętek 19 i śrub 20.

Z boku pokrywy 4, mianowicie w dole, znajduje się wentylator 21, który jest przymocowany za pomocą konsolki 22 do wspornika kołowrotka 3. Wentylator 21 jest napędzany za pomocą wału 23 ślimaka transportowego 24, za pomocą pasa 25 i mechanizmu nawrotnego 26. Mechanizm nawrotny można przełączać z miejsca obsługi 5 za pomocą linki 27. Można również zamiast tego napędu zastosować elektromotor o zmiennym kierunku ruchu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Żniwiarka z ochraniaczem od pyłu a zwłaszcza kombajn, znamionna tym, że część żniwiarki powodująca tworzenie się pyłowych wirów, to znaczy komora kosząca, jest odgradzona pyłoszczelnie od stanowiska (5) kierowcy.
2. Żniwiarka według zastrz. 1, znamionna tym, że odgradzenie stanowi pokrywa (4).
3. Żniwiarka według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że pokrywa (4) składa się z rusztowania i osłony, nałożonej na rusztowanie, osłaniającej również boki (6, 7, 8).
4. Żniwiarka według zastrz. 3, znamionna tym, że osłona (6) jest w przeważającej części przezroczysta.
5. Żniwiarka według zastrz. 3 i 4, znamionna tym, że przezroczyste części osłony (6) są wykonane z polichlorku winylu.
6. Żniwiarka według zastrz. 3, znamionna tym, że rusztowanie pokrywy jest składane.
7. Żniwiarka według zastrz. 3 i 6, znamionna tym, że rusztowanie pokrywy składa się z usytuowanych z boku wzdłuż pojazdu szyn podstawowych (2), połączonych ze sobą poprzeczką (10) oraz przegubowo na nich osadzonych pałaków (11, 12, 13, 14), które w położeniu roboczym pokrywy (4) są zamocowane, a po zluźnieniu zamocowania można ją razem z osłoną (6, 7, 8) składać do tyłu.
8. Żniwiarka według zastrz. 6 i 7, znamionna tym, że w środku pokrywy między rurą poprzeczną (10) łączącą szyny podstawowe (9) i przednim pałakiem (11, 12) umieszczono-

ny jest rozłącznik drążek, np. przez wkleszczenie, który ustala i podiera tylny pałak (13, 14) w jego położeniu roboczym.

9. Żniwiarka według zastrz. 1, znamienna tym, że co najmniej na jednym boku usytuowanym w kierunku jazdy, umieszczony jest wentylator (21), działający w kierunku poprzecznym do pojazdu.
10. Żniwiarka według zastrz. 9, znamienna

tym, że wentylator (21) jest napędzany od wału (23) ślimaka transportowego (24) poprzez napęd pasowy (25) i mechanizm nawrotny (26).

Rupert Fritzmeier

Zastępca: dr Andrzej Au,
rzecznik patentowy

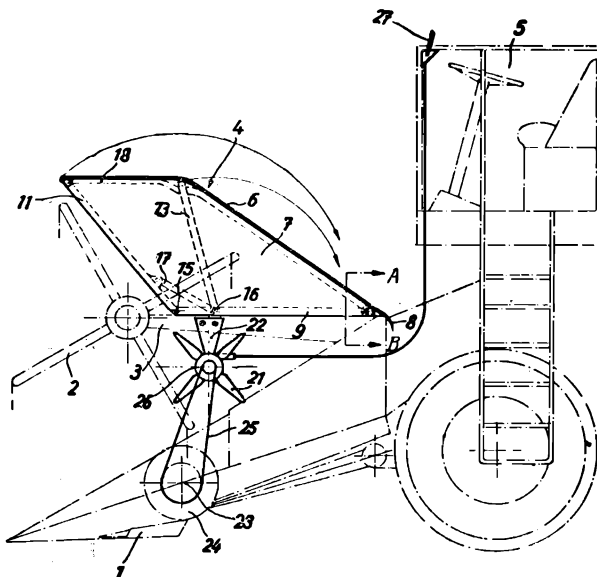

Fig. 1

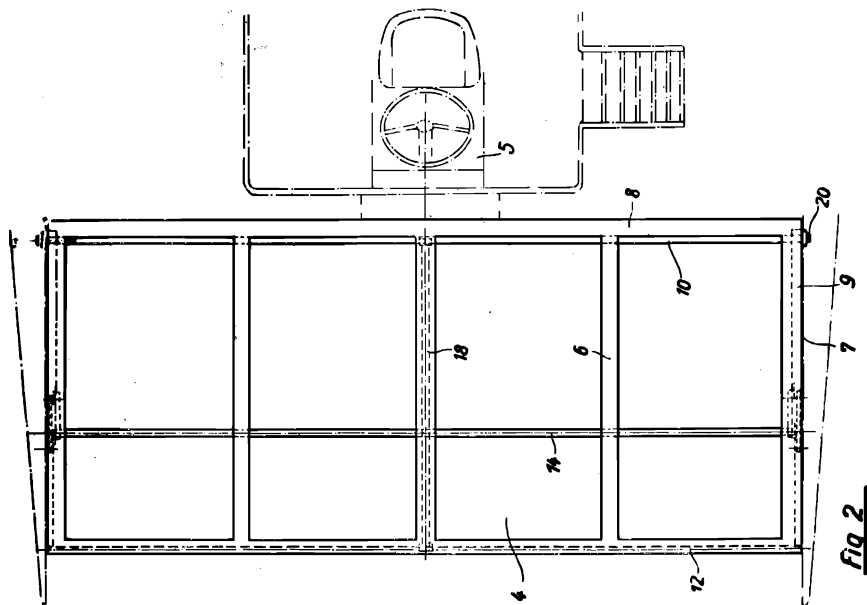

Fig. 2

